

Bàn ni dùng tay che ngang trán để tầm nhìn được xa hơn, dưới chân Bàn ni là một ngọn núi màu vàng óng ánh, to lớn vô cùng. Hào quang từ núi phóng ánh sáng ngàn trùng vào trong hư không. Những con suối màu bạch Kim sáng đẹp rực rỡ, tong, bá, mọc làm bằng Bảy sắc huỳnh Kim, lá bằng ngọc thạch xanh biếc, hoa trái màu huyết ngọc đỏ chói cả núi đồi.

Ngài Văn Thù, Địa Tạng Vương và Bàn ni hạ lần xuống. Trước mặt Bàn ni là một Thiên tự vô cùng nguy nga rộng lớn. Trên lối vào chánh Điện có băng nạm chữ vàng “Kim Quang Thiên Tự”

Hai đầu băng có hai đóa huỳnh liên, hương thơm thanh tịnh bát ngát, từ nhụy hoa sen. Hào quang muôn sắc chiếu sáng rực rỡ phóng muôn ngàn tia sáng vào không trung.

Bàn ni cảm thấy như lạc vào bồng lai cảnh vật nơi đây tuyệt đẹp. Vào nơi đây rồi mọi vọng niệm tự nhiên tan biến, chỉ thấy cõi lòng trống không thanh tịnh. Bỗng bên tai nghe tiếng Đại hồng chung ngân vang và một giọng ngâm quỳện trong gió:

Ngàn năm bật dấu chân người

Đào điền thế sự nở cười Thế nhân

Vô tự mặc niệm vô sanh

Kim Quang Thiên Tự chẳng mình chẳng ta

Giọng ngâm vừa dứt, Ngài Văn Thù, Địa Tạng và Bàn ni nhìn thấy một vị Tăng tuổi trạc trung niên, mặc pháp phục màu huyết dụ óng ánh, gương mặt

hồn nhiên vui tươi, miệng luôn nở nụ cười. Đi bên cạnh là một vị Thiên nữ sắc đẹp “Hoa nhường nguyệt thẹn” cổ đeo chuỗi ngọc thân mặc giáp bào, tay cầm bữu kiếm đi lần đến trước mặt Ngài Văn Thù, Địa Tạng và Bàn ni quỳ xuống cúi đầu đảnh lễ; đặc biệt là vị Thiên nữ liếc nhìn Thanh Sư và Đề Thỉnh mỉm cười tình tứ. Hai linh thú này cũng vui cười trả lễ.

“Đệ tử là Mộc Tra và Bạch Tượng Thiên Quang xin đê đầu đảnh lễ Văn Thù Sư Bá và Hai vị Đại Sĩ”

Ngài Văn Thù đưa tay đỡ hai vị này đứng dậy, và hỏi:

“Sư phụ con dạo này an vui không? Người có trong chánh Điện không?”

Mộc Tra Tăng nhân cung kính đáp:

“Sư phụ con luôn an vui. Hôm nay Thầy con cùng Hai vị Huệ Huệ đi tham dự pháp hội của Đức Phật Dược Sư chắc Thầy con cũng sắp về tới”

Bấy giờ trên hư không chư thiên trỗi nhạc Hoa trời tuôn rơi như bông tuyết cúng dường Ngài Văn Thù, Địa Tạng và Bàn ni. Không khí thơm mùi chiên đàn. Trên không trung Hào quang ngàn trùng, Ngài Phổ Hiền cùng chư Bồ Tát dự pháp hội vừa về đến.

Đoàn Thượng nhân từ trên mây hạ lần xuống, đi đầu là một vị Thiên Tôn, gương mặt thanh tịnh trang nghiêm, mặc pháp phục phần thổ, Hào quang từ trong thân phóng ra ngàn sắc chiếu sáng cả một vùng trời.

❖ *Nam Mô Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ Tát* ❖

Vị này đến chào Ngài Văn Thù, Địa Tạng và Bàn ni, số Hai vạn Đệ tử đều quý xuống đánh lễ.

“Bần Tăng chào Sư huynh và Hai vị Đại Sĩ! Hôm nay Kim Quang Thiên Tự được chào đón Ba vị Đại Sĩ”

Ngài Văn Thù mỉm cười:

“Lâu quá, Lão Tăng không đến thăm Sư đệ. Sư đệ vẫn an vui?”

Ngài Phổ Hiền trả lời:

“Bần Tăng cảm ơn Sư huynh quan tâm! Bần Tăng luôn an vui, thỉnh thoảng nhớ Sư huynh”

Ngài Văn Thù mỉm cười hiền hậu giới thiệu Ngài Địa Tạng và Bàn ni:

Ngài Văn Thù chỉ Bàn ni và hỏi Ngài Phổ Hiền:

“Vị này là Thanh Tịnh Hải Tạng. Sư đệ nhìn xem có quen biết không?”

Bấy giờ, Ngài Phổ Hiền nhìn Bàn ni thật lâu, gương mặt nở nụ cười vui vẻ:

“Tương vị Bồ Tát nào xa lạ, chúng ta đều là người chung một nhà”.

Các vị Bồ Tát đồng nhìn nhau cười vui vẻ. Bấy giờ, vị Thiên nữ đến bên Thanh Sư và Đề Thính cúi đầu chào:

“Tiểu muội xin chào Hai vị Sư huynh!”

Hai linh thú chào lại và Thanh Sư vui vẻ hỏi:

“Hôm nay tiểu đệ tự dung biến thành tiểu muội vậy?”

Vị Thiên nữ đưa tay lên miệng làm vẻ bí mật:

“Hôm nay có Đệ tử Ngài Địa Tạng là Sư huynh Đề Thính đến thăm. Tiểu đệ biến hình xem Sư huynh Đề Thính còn mê sắc hay không?”

Đề Thính cười ha hả:

“Đề Thính này còn ham sắc dục thì Ngài Địa Tạng đã cho ta vào ngục cối xay rồi!”

Các chư Bồ Tát và Bàn ni nghe xong, đều cười thích thú trước lời nói của Đề Thính. Thiên nữ chính là Bạch Tượng Vương sáu ngà của Ngài Phổ Hiền, linh vật này tu nhiều ngàn năm, thần thông biến hoá đã kết bạn cùng Thanh Sư làm yêu hãm hại lương dân. Thanh Sư được Ngài Văn Thù thâm phục còn Bạch Tượng Vương bị Ngài Phổ Hiền điểm hóa, trở thành linh thú hiền lương. Bạch Tượng Vương hôm nay biến thành Thiên nữ mục đích để trêu ghẹo Thanh Sư và Đề Thính.

Đạo tràng của Ngài Phổ Hiền có trên Hai vạn Bồ Tát. Đây là những vị khi ở kiếp người đã tu theo hạnh nguyện Phổ Hiền. Một số nguyện vãng sanh tây phương, một số muốn theo Ngài Phổ Hiền để tu hành, do đó Đạo tràng Phổ Hiền số Bồ Tát đông nhất trên cõi diêm phù đề này.

Ngài Phổ Hiền mời Ngài Văn Thù, Địa Tạng và Bàn ni vào Chánh Điện.

Chánh Điện của Ngài Phổ Hiền nguy nga rộng lớn và đẹp mấy trăm lần cung vua ở Trung Hoa. Nơi đây, sức chứa trên Hai vạn người. Phía sau chánh Điện là những Am Thất của các Bồ Tát, có vị ở cung Điện trên mây có vị ở cung Điện dưới đất và một số ở các hang động.

Nơi đây các chư Bồ Tát không dùng thức ăn như người Thế gian. Thức ăn ở Đạo tràng này là “Thiền duyệt thực.” Bồ Tát ở đây thường an vui trong thiền định, mỗi khi gặp gỡ toàn bàn chuyện tu học. Các chư Bồ Tát ở đây lục thông đầy đủ tùy duyên biến hoá.

Ngài Phổ Hiền mời Ngài Văn Thù ngồi nơi Báo toà liên hoa chính giữa, Ngài Địa Tạng ngồi bên hữu, Phổ Hiền ngồi bên tả rồi đến Bàn ni.

Bàn ni từ lúc được Ngài Địa Tạng cho soi Minh Cảnh Đài đã rõ pháp tướng Bàn ni là ai do đó tâm không còn rụt rè ái ngại nữa. Ngài Phổ Hiền ngồi kế bên Bàn ni, Ngài hỏi rất nhiều chuyện ở Thế gian. Tâm Ngài rất quan tâm đến sự đau khổ của kiếp nhân sinh.

Bàn ni mỗi việc đều thưa cho Ngài Phổ Hiền được rõ; Ngài Phổ Hiền an ủi:

“Đại Sĩ từ bi thương chúng sanh, nên mỗi kiếp đều hoá thân độ chúng, chịu mọi điều phiền não oan trái. Công đức này có ai dám bì với Đại Sĩ”

Lời nói Ngài Phổ Hiền làm Bần ni xúc động. Xoi nhìn lại vô lượng kiếp, kiếp nào cũng hoá thân làm gương cho người tu chân chánh, chịu nhiều oan khiên, nghiệp chướng nhưng với tâm Từ Bi độ chúng sanh, mọi việc đều được hạnh thông và mỗi kiếp đều cứu độ được một số chúng sanh, giúp cho họ đạt được an vui giải thoát.

Khi ngồi an tọa trên Bão toà liên Hoa xong Ngài Phổ Hiền gọi Kim Đồng Ngọc Nữ đem trà và bánh mật ra đãi khách.

Ngài Phổ Hiền nói:

“Đạo tràng này từ lâu không có khách viếng thăm. Hôm nay có Sư huynh Văn Thù cùng Hai Đại Sĩ đến thăm vấn Sư đệ cho người đến cung Đâu Xuất xin Ngài Di Lạc Thiên Tôn một chút trà và bánh mật về đây đãi khách.”

Nói xong Ngài cầm chun trà mời tất cả chư Bồ Tát.

Bần ni uống chiếu lệ, nhưng không ngờ hương vị trà thơm ngon, uống vào mát lịm cổ họng và hương thơm thoảng ra bát ngát ở các lỗ chân lông.

Bánh mật do Thiên nữ cung trời lấy tinh mật từ các hoa ở cõi trời dục giới chế biến mà thành, do đó khi để bánh vào miệng chưa kịp nhai, bánh đã tan biến vào trong miệng, chất mật ngọt đậm đà như nước cam lộ, làm tiêu trừ tất cả sự đói khát do vọng tưởng sanh ra.

Đang uống trà Ngài Phổ Hiền để chun xướng và nói:

“Đức Thế Tôn đã vào niết Bàn trên Hai ngàn năm rồi, Sư huynh Văn Thù, Bàn Tăng và Thanh Tịnh Hải Tạng nương bản nguyện vào cõi Ta Bà Hóa thân tùy duyên độ chúng, nhưng chúng sanh ngũ dục quá nặng, chỉ tin tán phứt đầu sau đó lần lần thối thất để cho luân hồi lục đạo chuyển hoá. Bàn Tăng vì việc này mà đau lòng vô tã, không biết dùng phương tiện gì để cứu chúng sanh?”

Ngài Địa Tạng tiếp lời:

“Bản Vương từ muôn kiếp vì thương xót muốn cứu độ chúng sanh nên mới phát Đại nguyện:

“Khi nào Âm giới Địa Ngục không còn ai thọ khổ, thì tôi mới thành Phật” nhưng tưởng chúng sanh thọ khổ nơi Địa ngục khi sanh vào cõi nhân, thiên họ sẽ cải ác tùng thiện tu hành giải thoát, nên mỗi khi Bản Vương cho Kim Đồng Ngọc Nữ cho tội nhân sanh lên cõi người cõi trời lòng Bản Vương vui mừng hơn hờ, nhưng chẳng bao lâu lại thấy Bọn họ trở về cõi Âm giới này, Bản Vương vô cùng thương xót thất vọng không biết làm cách nào cứu chúng sanh. Các chư Bồ Tát đều cúi đầu rướm lệ, Bàn ni vội nói:

“Trong cõi Ta Bà, vẫn có người nhẹ nghiệp, họ có thể đạt được sự an vui giải thoát, vì nghĩ như vậy nên kiếp số như hằng hà Bàn ni đều hoá thân vào Thế gian, tùy duyên hiện thân nam, hoặc nữ để cứu độ nhân sinh, Đức Thế Tôn đã huyền ký kiếp số này người nữ tu đắc đạo rất nhiều, nên Bàn ni chuyển thân nữ tùy duyên dẫn dắt; Bàn ni thỉnh cầu các chư

Thiện nhân Bồ Tát nên quên mình thương người, nên hiện thân vào cõi Ta Bà giúp đỡ cho mọi sanh linh”

Các chư Bồ Tát đồng nói:

“Chúng Đệ tử có Bốn nguyện độ sanh, nhưng thời buổi này, ngũ dục Thế gian tốt vui, ít ai dám bỏ vui vào đạo, nên chúng Đệ tử có vào Ta Bà cũng vô ích mà thôi.”

Bấy giờ các chư Thiên chúng từ cung trời Đâu Xuất bay xuống đứng đầy hư không cúi đầu đánh lễ các chư Bồ Tát và thưa rằng:

“Kính bạch các chư Đại Sĩ Thiện nhân! Chẳng bao lâu Thầy tôi Di Lạc Thiên Tôn sẽ lâm phàm thành đạo vô Thượng Bồ đề và sẽ hóa độ tất cả chúng sanh nào có tâm muốn giải thoát, xin các chư Bồ Tát đừng quá ưu sầu”

Các chư Thiên cõi Đâu Xuất Đà Thiên nói như Thế Ba lần, bọn Thiên chúng rầy hoa cúng dường và bay trở về cung Đâu Xuất Đà Thiên.

Các chư Bồ Tát nghe lời này xong, sắc mặt vui vẻ trở lại, Ngài Phổ Hiền quay sang Ngài Văn Thủ thưa hỏi:

“Hôm nay Sư huynh cùng Nhị vị Bồ Tát đến đây có mục đích gì ngoài sự thăm viếng không?”

Ngài Địa Tạng chấp tay nói:

“Mỗi năm từ rằm Tháng Tư đến Tháng Bảy, chúng ta đều dành một vài ngày để thăm vấn Đức Từ

Tôn A Di Đà cõi Tây Phương. Hôm nay Bản Vương mời Ba vị đến Tây Phương, Ngài Phổ Hiền nghĩ thế nào?”

Ngài Phổ Hiền từ bi hoan hỷ:

“Bản Tăng đề nghị Ba vị nên mời thêm Đức Di Lạc Thiên Tôn tháp tùng đi cho vui, các chư Bồ Tát nghĩ thế nào?”

Bản ni chấp tay thưa:

“Bản ni chưa từng vào Đâu Xuất thăm vấn Di Lạc Thiên Tôn, hôm nay Ngài Phổ Hiền đề nghị hợp bản tâm Bản ni, Bản ni xin ưng thuận

Ngài Văn Thù thêm lời:

“Đức Thế Tôn đã vào niết bàn Ngài Từ Thị sẽ lâm phạm Thành Phật không lâu, chúng ta nên mời Ngài đến Cực Lạc để Ngài có câu hỏi với Đức A Di Đà, nhờ đó chúng ta mở thêm kiến văn học hỏi.

Ngài Địa Tạng mỉm cười:

“Ngài Văn Thù đúng nghĩa Văn Thù, Bậc trí tuệ bậc nhất mà lòng khiêm nhượng vô cùng, Bản Vương vô cùng kính phục.

Ngài Phổ Hiền đứng dậy nhìn về phía chư Bồ Tát và nói:

“Bản Tăng sẽ cùng Ba vị Bồ Tát đi thăm vấn Ngài Từ Thị và từ cung Trời Đâu Xuất sẽ đi Cực Lạc quốc độ, mọi việc ở Đạo tràng này giao cho Mộc Tra Bồ Tát chăm sóc.”

Bấy giờ Mộc Tra Bồ Tát tách ra khỏi hàng chư Bồ Tát tiến đến Ngài Phổ Hiền cúi đầu đảnh lễ và thưa:

Kính Bạch Sư Phụ! Sư Phụ an tâm vân hành thăm viếng quốc độ chư Phật mười phương, Đệ tử sẽ tận sức mình chăm lo cho Đạo tràng.

Ngài Phổ Hiền nói:

“Lành thay Mộc Tra! Mọi việc Bàn Tăng đều giao cho con trông coi”

Bạch Tượng Vương bước ra đảnh lễ Ngài Phổ Hiền:

“Kính Bạch Sư phụ! Sư phụ có cần con theo hộ pháp không?”

Ngài Phổ Hiền nói:

“Lần này Sư phụ đi rất xa, vì cõi Cực Lạc cách cõi Ta Bà tới Mười muôn quốc độ nên Thầy cần con đi theo hộ pháp. Bạch Tượng Vương nghe xong rất hoan hỷ liền cúi rạp mình xuống. Trong chớp mắt Thiên nữ xin đẹp tuyệt vời biến thành Bạch Tượng sáu ngà, có lẽ lòng Bạch Tượng vui vẻ nên nó rống lên một tiếng rung chuyển cả không trung.

Thanh Sư và Đề Thính đang nằm nghe pháp, nghe tiếng rống vội vàng đứng dậy nhìn Bạch Tượng Vương mỉm cười rằng:

“Thiên nữ cát tiếng rống làm bể tim đáng Đại trượng phu, bởi vì quá sợ!”

Bần ni và các vị Bồ Tát nghe xong nín cười không được nên vị nào cũng cười ha hả rất thoải mái.

Lần đầu tiên được nhìn linh vật của Ngài Phổ Hiền, Bần ni không thể tưởng tượng được con Bạch Tượng quá to lớn. Sáu ngà dài và cong vút, thân Bạch Tượng được bao phủ bởi thiên bào trên lưng có Bao Tòa hoa sen, đây là chỗ ngồi của Ngài Phổ Hiền.

Ngài Phổ Hiền cùng Ngài Văn Thù, Địa Tạng và Bần ni từ giã các chư Bồ Tát ra đi.

Các chư Bồ Tát đều quỳ xuống cúi đầu đánh lễ đưa tiễn:

“Chúng Đệ tử kính chúc Sự phụ và Tam vị Bồ Tát thượng lộ an vui, nếu có dịp về đây chỉ dậy thêm cho chúng con. Ngài Phổ Hiền đưa tay chúc phúc các chư Bồ Tát. Ngài đến bên Bạch Tượng, Bạch Tượng quỳ xuống phủ phục, Ngài Phổ Hiền bay lên ngồi trên Bao Tòa và bảo cùng Bạch Tượng:

“Hãy đi vào cõi Trời Đâu Xuất Đà Thiên!”

Bạch Tượng Vương phóng mình lên hư không, Bốn chân có hoa sen nâng đỡ bay bổng lên thượng giới. Ngài Văn Thù cõi Thanh Sư, Địa Tạng cõi Đề Thính và Bần ni cõi tòa Liên Hoa bay theo dấu của Ngài Phổ Hiền.

